

PAPA FRANJO

Primjer svetog Petra i Pavla

*Papin nagovor uz molitvu Andeo Gospodnji
u nedjelju 29. lipnja 2014.*

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Od davnina, Crkva u Rimu slavi svetkovinu apostola Petra i Pavla na isti dan, 29. lipnja. Vjera u Isusa Krista učinila ih je braćom, a mučeništvom su postali jedno. Sveti Petar i Pavao, toliko različiti jedan od drugog na ljudskom planu, osobno su bili izabrani od Gospodina Isusa i odgovorili su na poziv prinijevši čitav svoj život. Kod obojice Kristova milost je učinila velike stvari, preobrazila ih je. A kako ih je samo preobrazila! Šimun je zanijekao Isusa u dramatičnom trenutku muke; Savao je teško progonio kršćane. No obojica su prihvatali Božju ljubav i pustili da ih preobrazi njegova milost; tako su postali prijatelji i apostoli Kristovi. Zato oni i dalje govore Crkvi i dan-danas nam pokazuju put spasenja. I nas, ako slučajno upadnemo u najteže grijehu i u najveću tamu, Bog je uvijek kadar preobraziti, kao što je preobrazio Petra i Pavla; može nam preobraziti srce i oprostiti nam sve, preobražavajući tako našu tamu grijehu u zoru svjetla. Bog je takav: preobražava nas, uvijek nam oprična, kao što je učinio s Petrom i kao što je učinio s Pavlom.

Djela apostolska pokazuju brojne crte njihova svjedočenja. Petar, primjerice, uči nas da gledamo siromašne očima vjere i dajemo im ono što nam je najdragocjenije: moć Isusova imena. To je činio s uzetim: dao mu sve što je imao, to jest Isusa (Dj 3, 4-6).

Kod Pavla, kao što se govori tri puta u epizodi poziva na putu za Damask, koja označava prekretnicu u njegovu životu, jasno se razgraničuje ono što je bilo prije i ono što je bilo poslije. Prije, Pavao je bio najluči neprijatelj Crkve. Poslije, stavio je cijeli svoj život u službu Evanđelja. I u našem slučaju susret s Kristovom riječi može u potpunosti promijeniti naše živote. Nije moguće čuti tu riječ i dalje ostati na svojem mjestu, ostati ukorijenjenima u svoje navike. Ona nas potiče prevladati sebičnost u našim srcima i slijediti odlučno Gospodina koji je dao svoj život za svoje prijatelje. No, on je onaj koji nas svojom riječju mijenja; on je onaj koji nas preobražava; on je taj koji nam sve opršta, ako otvorimo svoja srca i tražimo oprost.

Draga braćo i sestre, ova svetkovina pobuđuje u nama veliku radost, jer nam stavlja pred oči djelovanje Božjeg milosrđa u srcima dvojice muškaraca. To je djelovanje Božjeg milosrđa u ta dva muškaraca, koji su bili veliki grešnici. Bog i nas želi ispuniti svojom milošću, kao što je učinio s Petrom i Pavlom. Neka nam Djevica Marija pomogne prihvatići je poput njih otvorena srca, ne primiti je uzalud! I neka nas podrži u času kušnju, da bismo svjedočili Isusa Krista i njegovo evanđelje. Molimo to danas posebno za nadbiskupe metropolite imenovane tijekom protekle godine, koji su jutros slavili euharistiju sa mnom u Svetom Petru. Sve ih pozdravimo s ljubavlju zajedno s njihovim vjernicima i članovima obitelji, i molimo za njih!

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

vijesti koje dolaze iz Iraka su, nažalost, vrlo bolne. Pridružujem se biskupima te zemlje apelirajući na vlasti da se kroz dijalog sačuva nacionalno jedinstvo i izbjegne rat. Izražavam blizinu tisućama obitelji, posebice kršćanskih, koje su morale napustiti svoje domove te su u smrtnoj opasnosti. Nasilje rađa nasilje; dijalog je jedini put do mira. Pomolimo se Djevici Mariji, da čuva Irak.

Zdravo Marijo...